

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.956 van 21 april 1997
in de zaak A. 65.285/X-6669.**

In zake : Joris VAN WALLEGHEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

1. de gemeente ZONNEBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE KOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Boondaalsesteenweg 6, bus 14,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT,
kantoor houdende te HARELBEKE,
Noordstraat 7

tussenkommende partij :

de n.v. INAFZO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. HONORE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Burgemeester Nolfstraat 23.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joris VAN WALLEGHEM op 28 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 4 juli 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke waarbij aan de n.v. INAFZO de vergunning wordt verleend voor "reliëfwijziging" van een grond gelegen te Zonnebeke, Ieperstraat 192, Sectie A, nrs. 263 a en 312 c;

Gelet op het arrest nr. 59.233 van 25 april 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 21 juni 1996;

Gelet op de beschikking van 2 juli 1996 die de tussenkomst van de n.v. INAFZO toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BLANCKE, die loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. MEELDIJK, die loco Advocaat M. DE KOCK, verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat R. BACKAERT, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker woont te Zonnebeke, in de Ieperstraat, 178; dat hij als gebuur van een voldoende belang doet blijken bij de vernietiging van een bouwvergunning voor het ophogen met industriële afvalstoffen van circa 1,6 ha grond tot 8 meter boven het maaiveld welke volgens hem met schending van de wet is verleend; dat de exceptie die de verwerende partijen en de tussenkomenende partij in dat verband opwerpen niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel, tweede onderdeel, ontleent aan de schending van o.m. artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij onder meer stelt dat :

"de tegenpartij haar beslissing tot gunning niet met een eigen redengeving verantwoordt terwijl de in het middel vermelde bepalingen vereisen dat de overheid die de vergunning verleent zich een eigen oordeel vormt omtrent de aanvraag, en zich niet kan beperken tot de wettelijke verplichting om het advies van de gemachtigde ambtenaar in de vergunning over te nemen";

Overwegende dat de eerste verwerende partij erop wijst dat het advies van de gemachtigde ambtenaar bij de vergunning is gevoegd, dat zij "zich niet (heeft) beperkt tot de loutere afgifte van de vergunning conform het eensluidend advies, maar zelf een onderzoek ten gronde (heeft) uitgevoerd, met kennis van de plaatselijke omstandigheden en de stukken van het dossier (, dat zij) het volkomen eens was met de adviezen van de adviserende overheden (en) het niet noodzakelijk (achtte) bijkomende opmerkingen te maken";

Overwegende dat artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke

ordering en van de stedenbouw bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat of slechts een bijzonder plan van aanleg bestaat als bedoeld in artikel 17 van dezelfde wet, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de door de Minister gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, "de gemachtigde ambtenaar" genoemd, dat de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen, dat de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde wetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college ervan niet ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat

het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting, ingesteld bij de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is;

Overwegende dat het middel, afgeleid uit het ontbreken van een eigen redengeving van het college van burgemeester en schepenen gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 4 juli 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke waarbij aan de n.v. INAFZO de vergunning wordt verleend voor "reliëfwijziging" van een grond gelegen te Zonnebeke, Ieperstraat 192, Sectie A, nrs. 263 a en 312 c;

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig april

1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.